Carta Semanal
del Comité Central del POSI
Nº 1121, 9 a 15 de noviembre de 2026

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 119
Revista de actualidad política y discusión internacional
El imperialismo es la guerra, la barbarie contra los pueblos que luchan por vivir

Eleccions EUA:

Derrota del trumpisme i de l'elit del Partit Demòcrata

S'acaben de celebrar als EUA les eleccions de mig mandat. Recordem que, cada 4 anys, el primer dimarts de novembre tenen lloc les eleccions a president i vicepresident. El president dels EUA té àmplies competències, tant en política interior com exterior, és el cap suprem de les forces armades i té la possibilitat de vetar les lleis.

El Congrés està compost per dues cambres, el Senat i la Cambra de Representants. Aquesta té 435 congressistes que s'elegeixen cada dos anys. El Senat té 100 membres que es renoven per parts, un terç cada quatre anys.

Cada estat té un governador amb amplis poders que es renoven també cada 4 anys (excepte dos estats), en el moment de les eleccions al Congrés.

En aquestes eleccions de mig mandat s'ha renovat la totalitat de la Cambra de Representants, un terç del Senat (35 membres) i 36 governadors.

Recordem que, fa dos anys, els demòcrates i la seva candidata Kamala Harris van patir una derrota aclaparadora en les eleccions presidencials estatunidenques, víctimes d'un rebuig enorme i merescut. El suport incondicional de Biden a Israel i al genocidi del poble palestí va pesar molt en la derrota dels demòcrates. Trump ha continuat la política agressiva, destructiva i reaccionària en tots els fronts de l'imperialisme estatunidenc, amb una brutalitat multiplicada per deu. Desfermant la seva milícia feixista, l'ICE, contra els immigrants; donant suport a Netanyahu; desencadenant l'agressió contra Veneçuela i, posteriorment, contra l'Iran, amb conseqüències catastròfiques a escala mundial… Als mateixos Estats Units, la inflació està causant estralls.

La derrota de Trump, dos anys després de la de Harris, posa de manifest la profunda crisi que esquinça de cap a cap l'imperialisme estatunidenc. No hi ha solució per als pobles en el marc de l'imperialisme, que sobreviu a base de la destrucció i el caos que provoca i alimenta. És aquest sistema el que cal escombrar.

Segons els resultats a dia d'avui —encara hi ha recomptes pendents d'acabar—, a la Cambra els demòcrates tenen confirmats 228 (és a dir, una àmplia majoria), i els republicans 139, a falta de 37 per decidir. Al Senat els demòcrates tenen 54, és a dir, la majoria, i disputen amb un lleuger avantatge dos escons més. Pel que fa als governadors, en queden 28 de demòcrates i 20 de republicans (en falten dos per atribuir). Al mateix temps s'han celebrat 44 consultes (43 de positives) contra els oligarques dels grans centres de dades.

"Poc woke i molta més classe"

Així resumia el resultat un periodista de La Vanguardia. Els candidats demòcrates —encara que no tenien un programa únic i homogeni— en bona part defensaven propostes que atenien reivindicacions de la majoria treballadora i la joventut: Medicare per a tothom, salari mínim de 25 dòlars per hora, fi de la guerra amb l'Iran, cap ajuda a Israel, gravar les multinacionals, combatre el veto de Trump...

Això implicaria derogar les retallades de 900 mil milions al Medicare, redirigir els fons destinats a l'ICE i les guerres cap a despeses socials... entre d'altres.

Insistim, aquesta no és la plataforma de tots els demòcrates, sinó, en particular, dels candidats de l'esquerra del partit. Així, la DSA (Socialistes Democràtics d'Amèrica) va elegir més de 50 candidats a diferents nivells, amb aquestes posicions. Als quals cal sumar els partidaris de Berny Sanders i Alejandra Ocasio Cortes.

Les causes del resultat electoral

En primer lloc, sens dubte, el rebuig a la política de Trump i a les seves promeses incomplertes. Havia promès feina, inflació zero, cap guerra nova i també acabar amb la migració (encara que, sens dubte, la brutalitat contra la migració ha estat insuportable). Segons les xifres oficials, s'ha expulsat (o han retornat) gairebé un milió d'immigrants, d'un total estimat de 16 milions d'immigrants sense papers, una xifra que queda lluny de solucionar cap problema, si n'hi hagués. Però la persecució de l'ICE ha deixat sectors de la burgesia agrària i industrial sense mà d'obra i ha sembrat el pànic entre la població immigrant d'origen llatí (recordem que la majoria d'homes llatins havia votat Trump el 2024). Pel que fa a la inflació, la guerra de l'Iran ha disparat els

Per subscriure't a la *Carta Setmanal del POSI*

Si no la reps, et convidem que la rebes cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis altres companys i companyes a qui els pugui interessar.
L' elaboració i tramesa d' aquesta Carta suposa algunes despeses. El POSI, que l'edita, no rep ni demana subvencions. La nostra activitat i publicacions són finançades exclusivament per treballadors i treballadores. Et demanem un suport de 5 euros (o més, si vols) a l'any per donar suport a la publicació d'aquesta Carta Setmanal.
El nostre compte a La Caixa és ES53 2100 2812 51 0200071314 (indicant suport Carta Setmanal)

Per rebre la Carta envia un correu a info@posicuarta.org
Contacta a través de http://posicuarta.org/cartasblog/contacto

preus, sobretot dels combustibles. L'enquestador Frank Luntz va entrevistar gent que havia votat Trump el 2024 i els demòcrates ara i diu que molts repetien el mateix: se sentien decebuts per la promesa d'abaixar els preus. En resum, Trump ha decebut en tot.

I aquesta oposició no només s'ha reflectit en l'àmbit electoral, sinó que més aviat les eleccions han estat un reflex del carrer.

La victòria de Mamdani a Nova York va ser el producte de la mobilització de més de 100.000 simpatitzants i d'una plataforma clara: lloguers assequibles, transport públic millorat i gratuït, escoles bressol gratuïtes, economats populars, impost a les grans fortunes.

Durant tot l'any 2025 i el 2026, des de l'elecció de Trump, s'han multiplicat les mobilitzacions, un mínim de 4 grans dates amb més de 2.000 manifestacions a totes les ciutats, amb entre 7 i 9 milions de participants, al voltant de consignes clares: No Kings, No ICE, No War. Trump va ser derrotat al carrer abans de ser derrotat a les urnes.

Els centenars de milions invertits per les grans fortunes per ajudar els republicans —com Musk, que va gastar 446 milions de dòlars— no van servir de res.

Trump ha triplicat el seu patrimoni en només dos anys. Abans d'assumir el càrrec, s'estimava en uns 2.300 milions de dòlars. Dos anys després, la xifra es calcula al voltant dels 7.000 milions. 4.700 milions aquests anys i els seus fills han obtingut suculents contractes públics… i en alguns països es parla de corrupció!

Si analitzem les dades del tomb electoral, cal destacar, en primer lloc, el vot dels joves: un 72% de vots als demòcrates, i només un 25% als republicans per a la Cambra de Representants. Però en altres grups també hi ha dades significatives. Les dones van votar 18 punts més demòcrata que els homes.

El vot als demòcrates també ha tingut un augment significatiu entre els sectors més explotats de la classe treballadora: entre els grups racials, els llatins han passat de +5% demòcrata el 2024 a +27% demòcrata ara. Entre els afroamericans, el 90 per cent va votar pels demòcrates i només el 9 per cent pels republicans; en altres grups racials el vot va seguir la mateixa tendència: 62 per cent pels demòcrates i 36 per cent pels republicans. En el conjunt de la classe obrera, encara que continua havent-hi un grup de treballadors blancs que voten Trump, hi ha hagut entre 9 i 18 punts d'augment del vot als demòcrates.

L'establishment demòcrata

El 2024 Kamala Harris va ser derrotada, rebutjada per la majoria de treballadors i joves com a representant de l'elit «liberal» dels grans financers de Wall Street. Totes les famílies que dominen el Partit Demòcrata van ser rebutjades, els Kennedy, els Clinton, els Obama...

El conflicte obert al PD no és només d'«idees»… Per exemple, a Michigan Abdul El Sayed, candidat musulmà i defensor de Palestina, va guanyar les primàries del Partit Demòcrata. La candidata derrotada de l'establishment Haley Stevens —que havia rebut més de 25 milions del lobby sionista a les primàries demòcrates— va ser derrotada i finalment va cridar a votar pel Partit Republicà i, malgrat això, Abdul El Sayed va guanyar.

Avui el PD busca un candidat per a les presidencials de novembre de 2028, cap dels que apareixen com a representants de les velles famílies no té un suport important entre la joventut i els treballadors. Recordem que el 70% de la joventut va votar pel Partit Demòcrata.

En aquestes condicions, avança la idea de llançar Ocasio Cortez, que ha estat reelegida com a representant. En tot cas, la qüestió central és impulsar el creixement de les forces obreres i socialistes i, en particular, la DSA, que va superar al juliol els 120.000 afiliats. Tot això lligat al mateix temps a l'impuls de la sindicalització que està en curs.

El creixement de la DSA plasma el profund anhel del poble dels Estats Units de canviar radicalment les coses. Ells mateixos assenyalen: "la feina no s'ha acabat. Demà continuarem organitzant-nos, lluitant i guanyant per a la classe obrera!"

Repercussions internacionals

A ningú no se li escapa l'impacte mundial de la situació als EUA i el seu gir a l'esquerra.

En particular perquè pot ser un fre a la política de Trump que, sens dubte, podria decidir continuar l'agressió contra l'Iran o aprofundir els atacs a Cuba, buscant forçar una unitat nacional contra un enemic extern. Encara que, de moment, la guerra a l'Iran ha estat un factor important de la seva derrota electoral.

Però Trump ja s'ha vist obligat a dir que suspèn l'ajuda a Israel i que vol una sortida al conflicte a Ucraïna, i busca com resoldre el problema del preu dels carburants. És fàcil donar la culpa a la guerra de l'Iran, com va fer Vance avançant-se a Trump (potser aspira a succeir-lo), però el problema principal és intern: els aranzels no han reindustrialitzat el país, no ha aconseguit controlar les multinacionals. Segons les dades oficials, les petrolieres han guanyat 100.000 milions de dòlars els primers 6 mesos del 2026 gràcies a l'augment del preu del petroli. Pot ser que els interessi continuar la guerra per omplir-se les butxaques. No és casualitat que durant tota la campanya electoral es plantegés l'impost a les multinacionals, una cosa que correspon a les mateixes exigències en tots els països i, en particular, a Europa.

